

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIE

347 — Ministra Finansów z dnia 13 lipca 1959 r. zmieniające zarządzenie z dnia 20 lutego 1957 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych 571

OKÓLNIK

348 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 15 lipca 1959 r. w sprawie dostaw, robót i usług, których wykonywanie przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej nie wymaga stwierdzenia posiadania przez te jednostki uprawnień przemysłowego 572

OBWIESZCZENIE

349 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 sierpnia 1959 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 573

347

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lipca 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 20 lutego 1957 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. z 1953 r. Nr 15, poz. 61 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1957 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych (Monitor Polski Nr 17, poz. 128) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. W razie gdyby wynagrodzenie za opracowanie projektu normy, nowelizacji, referatu normalizacyjnego lub za rysunki umieszczone w tekście normy, obliczone według zasad podanych w §§ 7—9, było niewspółmiernie duże lub niewspółmiernie małe do ilości pracy włożonej przez opracowującego (np. przy pracach klasyfikacyjnych) — należy za podstawę wynagrodzenia przyjąć następujące stawki pomnożone przez ilość pracowniko-godzin, potrzebną do wykonania danej pracy:

 - 1) dla norm zakładowych i resortowych — zł 21,
 - 2) dla norm państwowych — zł 35.”;
- 2) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Ustala się następujący sposób wypłaty wynagrodzenia za opracowanie projektu normy państwowej:

 - 1) 25% przewidywanego wynagrodzenia w ciągu 15 dni od dnia wstępnego przyjęcia przez zlecniodawcę założeń do projektu normy,
 - 2) wyrównanie do 75% ustalonego wynagrodzenia w ciągu 15 dni od dnia przyjęcia pracy przez komisję normalizacyjną lub przez kierownika jednostki zlecającej w przypadku

niepowołania komisji normalizacyjnej przy danej jednostce organizacyjnej — po uprzednim przeprowadzeniu ankiety i uzgodnieniu uwag nadesłanych w ramach ankietowania,

- 3) resztę ustalonego wynagrodzenia w ciągu miesiąca od podpisania wniosku do PKN o ustanowienie PN.
2. Ustala się następujący sposób wypłaty wynagrodzenia za opracowanie projektu normy resortowej lub zakładowej:
 - 1) 25% przewidywanego wynagrodzenia w ciągu 15 dni od dnia wstępnego przyjęcia przez zlecniodawcę założeń do projektu normy,
 - 2) wyrównanie do 50% ustalonego wynagrodzenia w ciągu 15 dni od dnia przyjęcia pracy w trybie określonym w ust. 1 pkt 2,
 - 3) resztę ustalonego wynagrodzenia w ciągu miesiąca od ustanowienia normy.
3. Przepisy ust. 1 nie dotyczą projektów PN opracowanych na zlecenie PKN, dla których sposób wypłaty wynagrodzenia ustali instrukcja wydana przez Prezesa PKN.”;

3) w tekście wzoru umowy stanowiącej załącznik nr 1:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Oceny pracy dokona w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia jej w ostatecznej redakcji komisja normalizacyjna lub kierownik jednostki zlecającej w razie niepowołania komisji normalizacyjnej przy danej jednostce organizacyjnej. W przypadku niedotrzymania tego terminu pracę należy uważać za przyjętą.”

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Wynagrodzenie wymienione w § 4 płaine będzie w sposób następujący:

- 1) w ciągu 15 dni od dnia wstępnego przyjęcia przez zleceniodawcę założeń do projektu normy — 25% przewidywanego wynagrodzenia,
- 2) w ciągu 15 dni od przyjęcia pracy zgodnie z § 13 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1957 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych (Monitor Polski Nr 17, poz. 128 i z 1959 r. Nr 67, poz. 347), zwanego dalej „zarządzeniem”, lub po upływie trzymiesięcznego terminu prze-

widzianego w § 2 niniejszej umowy — wyrównanie do ustalonego wynagrodzenia,

- 3) resztę ustalonego wynagrodzenia w ciągu miesiąca — od podpisania wniosku do PKN o ustanowienie PN *) — od ustanowienia normy *), zgodnie z § 13 zarządzenia.”

c) po tekście wzoru umowy dodaje się wyrazy „) niepo-
trzebne skreślić”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r. i nie stosuje się do umów zawartych przed dniem 1 lipca 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

348

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 15 lipca 1959 r.

w sprawie dostaw, robót i usług, których wykonywanie przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej nie wymaga stwierdzenia posiadania przez te jednostki uprawnienia przemysłowego.

W związku z przepisami § 3 ust. 4 i § 7b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 6, poz. 17 i z 1959 r. Nr 24, poz. 151) w porozumieniu z Ministrami Finansów i Handlu Wewnętrznygo wyjaśnia się, co następuje:

Przepis § 3 ust. 4 powołanego wyżej rozporządzenia uzależnia możliwość udzielenia przez jednostki państwowe zamówienia na dostawy, roboty i usługi przedsiębiorstwom nie uspołecznionym od uprzedniego stwierdzenia, że przedsiębiorstwa te posiadają uprawnienia określone odrębnymi przepisami. O uprawnieniach takich jest również mowa w § 7b powołanego rozporządzenia.

Przez uprawnienia określone odrębnymi przepisami rozumieć należy zezwolenie, kartę rzemieślniczą, potwierdzenie zgłoszenia przemysłu lub licencję.

Przepisy określające uprawnienia zawarte są w ustawie z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224) oraz w prawie przemysłowym z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami). Przepisy te ustalają obowiązek posiadania uprawnienia na prowadzenie działalności gospodarczej, jeżeli działalność ta ma charakter zarobkowy.

Za zarobkową uważa się działalność podejmowaną na własny rachunek i ryzyko w celu uzyskania stałego lub sezonowego źródła przychodu, niezależnie od tego, czy stanowi ona główne, czy uboczne zajęcie osoby fizycznej bądź zasadniczy czy uboczny przedmiot działalności osoby prawnej.

W związku z tym nie jest wymagane wykazanie się uprawnieniem przez osoby dokonujące niezawodowo sprzedaży przedmiotów stanowiących ich własność (dzieła sztuki,

przedmioty o charakterze unikatów itp.) lub świadczące do-
raźnie roboty i usługi, których wykonywanie nie wymaga
posiadania określonych przepisami prawnymi kwalifikacji fa-
chowych, jak sprzątanie, przenoszenie ciężarów, drobne na-
prawy, pranie odzieży ochronnej i roboczej, uszczelnianie
i mycie okien itp.

Nie wymagają również wykazania się posiadaniem upraw-
nień dostawy, roboty i usługi z zakresu tych rodzajów dzia-
łalności gospodarczej, których zgodnie z art. 1 ust. 2 powo-
łanej ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. przepisy tej ustawy nie
dotyczą.

W szczególności więc nie jest wymagane posiadanie
uprawnienia przez osoby dokonujące sprzedaży (dostaw) arty-
kułów wytwarzanych w ich gospodarstwach rolnych, ogrod-
niczych, leśnych lub hodowlanych, jeżeli sprzedaż nie jest
dokonywana w oddzielnych pomieszczeniach handlowych, oraz
przez osoby dokonujące robót i usług w ramach pracy cha-
rupniczej, a także przez osoby świadczące usługi lub doko-
nujące dostaw przedmiotów w ramach ich pracy twórczej.

Stosownie do przepisów § 1 lit. B rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie określenia ro-
dzajów działalności gospodarczej zwolnionych od obowiązku
uzyskania zezwolenia na wykonywanie przemysłu, rzemiosła
i niektórych usług (Dz. U. Nr 49, poz. 240) osoby wykonujące
niektóre rodzaje przemysłu domowego i ludowego, jak np.
koszykarstwo, powroźnictwo, wyrób mioteł, nie mają ob-
owiązku uzyskania zezwolenia. Nie ma zatem podstawy do
żądania wykazania się zezwoleniem przy dokonywaniu świad-
czeń w zakresie podanych form rodzajów przemysłu ludowe-
go i domowego, jeśli działalność odpowiada warunkom wska-
zanym w § 3 wymienionego rozporządzenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

w z. M. Hoffmann